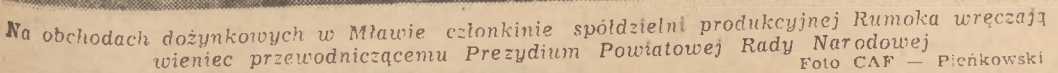

W pełni wykorzystać każdy hektar ziemi

Młodzi nauczyciele

RZESZÓW (kor. wł.). Z nowym rokiem szkolnym w szkołach średnich woj. rzeszowskiej

12 września rozpocznie się Festiwal Filmów Radziejskich, którym objętych będzie 240 kin wiejskich i miejskich. W czasie Festiwalu ukaże się 6 nowych filmów fabularnych, 4 filmy wznowione, 2 filmy dla dzieci (kolorowe) oraz 6 kolorowych filmów dokumentalnych. Poważny udział w obchodach

OPOLE. Ciekawych odkryć paleontologicznych dokonano stale w kamieniołomach mentowni w Nowej Wsi k. lewskiej pod Opolem. W porach geologicznych z okresu górnego miocenu natrafiono na liczne szczątki zwierząt, których żyły na Opolszczyźnie przed około 15 milionami lat. M. in. odkryto i zaleźiono szczątki mastodontów — przedstawicieli ówczesnych zwierząt — olbrzymów. Mastodont żył na wysokości około 5 m, wysokość, a jego dochodziła do 30 ton. Wśród tych samych warstw geologicznych znaleziono także szczątki bobrów, niedźwiedzi, żółwi, jaszczurek, małż, ślimaków, ryb zabławnych oraz szczątki różnego rodzaju zwierząt naczłonnych. Są to jedynego rodzaju odkrycia dokonane na terenie naszego kraju.

ni „Łubna“

Siewy jesienne będą spraw-
dzianem, jak potrafiemy wyko-
nać Uchwały II Plenum naszej
partii. Musimy więc dołożyć
wszystkich sił, aby w pełni wy-
korzystać rezerwy tkwiące
w rolnictwie.

Czytelnicy i korespondenci piszą:

Sprawa nie przemysłowa do końca

W roku 1951 powołany został do życia Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych zorganizowany na bazie byłego przedsiębiorstwa „Mostostal”, które montowało mosty stalowe i konstrukcje przemysłowe dostarczane przez zleceniodawcę.

Nowo utworzonemu Centralnemu Zarządowi Konstrukcji Stalowych powierzono sporządzanie bilansów na materiały hutnicze na podstawie dokumentacji inwestorów, lokowanie tychże zamówień w wytwórniach, koordynację produkcji konstrukcji w kilkunastu zakładach podległych różnym resortom, wykonywanie części rysunków roboczych dla wytwórni konstrukcji oraz wykonywanie montażu konstrukcji przemysłowych, mostów stalowych, urządzeń i maszyn przemysłowych, urządzeń kotłowych i zbiorników.

Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych stara się wywiązać ze swych obowiązków. Jednakże zadania te wykonywane są nie w takim stopniu, w jakim mogłyby być realizowane, gdyby instytucja ta posiadała w swej dyspozycji wszystkie niezbędne do właściwej pracy elementy.

W kompetencjach Centralnego Zarządu Konstr. Stal. leży jedynie koordynacja pracy wytwórni różnych gałęzi. Nie posiada natomiast możliwości wglądu w plany produkcyjne oraz sposoby realizacji tych planów. Stan ten powoduje, że jednostki materiałowe na placach budów otrzymują konstrukcje nie wg kolejności wymaganej przy montażu. Często w pierwszym terminie wykonywane są konstrukcje potrzebne dopiero na dalszym etapie robót, a tymczasem nie wykonuje się konstrukcji początkowych.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Wielkie wady konstrukcji początkowych. Wiele z nich zjawia się już na etapie projektowania, co powoduje konieczność przeróbki na miejscu, co jest kosztowne i niekorzystne dla inwestora.

Nieprowadzenie w Brukseli

Pierwsze komentarze z kół oficjalnych Europy zachodniej i z Waszyngtonu były jednoznaczne: fiasko konferencji brukselskiej przyjęte tam zostało z wielkim wzburzeniem i zdenerwowaniem. Cała prasa burżujna musi przyznać, że niepowodzenie tej konferencji oznacza poważny cios w plany tych wszystkich, którzy pod szyldem „Europejskiej wspólnoty obronnej” dążyli do wzmocnienia neonazistowskiego Wehrmachtu i odbudowy militarystycznego Niemiec. Ze jest to cios, wymierzony przede wszystkim w politykę koł rządzących Waszyngtonem i odwoławców bolszewików.

Konferencja brukselska zgrupowała państwa zachodnio-europejskie — Francję, Niemiec, Holandii i Luksemburga — zwołana została w celu przedyskutowania sprawy „Europejskiej wspólnoty obronnej”. W kołach rządzących zachodnią Europą i z oceanem wiązano z nią wielkie nadzieje — i dlatego tym dotkliwiej odczuł się fiasko.

W czym bowiem leżało znaczenie konferencji brukselskiej? Przypomnijmy krótko fakty: oto od dwóch lat toczy się zacięta walka o ratyfikację układu „Europejskiej wspólnoty obronnej” przez parlament francuski — bez której to ratyfikacji układ owy pozostanie tym, czym jest dotychczas: bezwartościowym świstkiem papieru.

Od dwóch lat, Waszyngton i Bonn nie przebiegają w śródkałach by ratyfikację tego układu. I od dwóch lat naród francuski popierał przez narady całej Europy wszystkich siłami przeciwnymi temu ratyfikacji, wiedząc, że otworzyłaby ona drzwi największemu niebezpieczeństwu, jakie Francja może grozić — odrodzeniu militarystyki niemieckiej.

Istota poprawek francuskich

W tej sytuacji, rząd francuski zaproponował „szereg „poprawek” do układu o „Europejskiej wspólnoty obronnej”.

Poprawki te nie zmieniają samej istoty układu o EVG (ani też oczywiście tajnych klauzul, o których mówił już wielokrotnie dr Otto John, b. szef bismarckiego Urzędu Ochrony Konstytucyj), miały uczynić go bardziej strawnym dla niechętnych większości parlamentu i dla narodu francuskiego. Jaka jest istota tych poprawek? Można by je z grubsza rozbić na trzy grupy. Pierwsza grupa obejmuje te poprawki, które uzależniają działanie układu od obecności wojsk amerykańskich i brytyjskich na kontynencie europejskim łącznie z Niemcami.

Druga grupa poprawek przewiduje utrzymanie w ciągu pierwszych ośmiu lat działania układu jednomyślności wszystkich jego uczestników. Poprawki te chronią miały Francję przed zmagowaniem ze strony niebezpiecznych „sojuszników”. Czyż można sobie jednak wyobrazić, by militarystyczne Niemcy zachodnie, gdy raz sta-

łyby na nogi, zechciały się włączyć do jakiegokolwiek zobowiązania? Czyż okres międzywojenny nie wykazał, że militarizm niemiecki, gdy tylko obrósł w tusz — a raczej w brzo — wszystkie swe zobowiązania podesłał?

Wreszcie trzecia grupa poprawek przewiduje, że integracja, połączenie — ulegną tylko te wojska, które znajdują się w tzw. „strefie osłony” — obejmującej Niemcy zachodnie, Belgii i Holandii. Poza część wojsk francuskich znajduje się poza ramami „armii europejskiej”.

Jak widać, wszystkie te poprawki nie zmieniały istoty sprawy. Nie stanowią one żadnej przeszkody na drodze do realizacji głównego zadania EVG — wzmocnienia „neonazistowskiego Wehrmachtu, odbudowy militarystycznego Niemiec”.

Waszyngton i Bonn mówią „nie”

Ale i te oportunistyczne propozycje rządu francuskiego spotkały się z zdecydowaną odmową. Wewnętrzne sprzeciwki między poszczególnymi partnerami na konferencji brukselskiej, a zwłaszcza między Paryżem z jednej — a Waszyngtonem i Bonn z drugiej strony uniemożliwiły porozumienie. A czynnikiem, który to sprzeciwko ogromnie zastrzył była i jest walka mas ludowych Europy zachodniej — przede wszystkim Francji — przeciwko wszelkiej formie odrodzenia Wehrmachtu.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

Obawa przed ponowną ratyfikacją EVG była nie tylko u Adenauera. Żywiły ją i inne rządy, które układał ten już w swych parlamentach prezydenturę. Obawa ta wynikała ze zmienionej atmosfery politycznej w Europie; z faktu, że konferencja geneńska przyniosła pewne odprężenie między narodowe; i — przede wszystkim — z faktu, że w tym czasie w Europie zachodniej, a zwłaszcza w Niemczech, rozgrywała się walka o odrodzenie militarystyki niemieckiej.

W STOLICY

Adenauer, którego pozycja ulegała ostatnio poważnemu osłabieniu — ze wymieniami tylko sprawę dr. Johna i przejście do NRD posła do Bundestagu z jego własnej partii CDU — Schmidt-Wittmacka — bał się stanąć ponownie przed parlamentem z układem o EVG. Byłby bowiem wówczas atakowany nie tylko przez dotychczasowych przeciwników EVG, ale również i przez jego dotychczasowych zwolenników.

Stąd — jego opór przeciwko wszelkiej, nawet najbardziej formalnym poprawkom Mendesa-France’a. Ale nie tylko stąd. Adenauer, mógł odrzucić propozycję rządu francuskiego, bo — w tym czasie — polityka wewnętrzna nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Przytoczyć miał właśnie na myśl autor artykułu we francuskiej burżuazyjnej gazecie „L’Union”, który pisał: „Należy jeszcze raz przypomnieć, że nie zacięła: tak wyraźnie nad jeździł wydział dyplomatyczny. „Polityka wewnętrzna” — to znaczy nacisk mas ludowych, wypowiadających się przeciwko wzmocnieniu Wehrmachtu w jakiegokolwiek formie. Nacisk mas, który wypłynął na przebieg konferencji, choć toczyła się ona przy drzwiach zamkniętych.

Nowy Świat—Zachód

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Nowego Świata. Należy ono już do jednego z ładniejszych zakątków miasta. Obecnie trwają prace wykończeniowe na terenie zachodniego zaplecza Nowego Świata. Budynki tymczasowe będą do-
pełno w przyszłym roku. Obecnie ułóż się tam chodniki, porządkować zieleń i sadzić drzewa. Dla nas, mieszkańców miasta, bóg wie, jak będzie wyglądał ten teren. Na zdjęciu widzimy fragment zachodniego zaplecza Nowego Świata. Foto — A. Nowosielski

Wszystkie znane dotychczas wykończono i uporządkowano wschodnie zaplecze Now